

Rapport

Datum: 1 juni 1999

Rapportnummer: 1999/242

KLACHT Op 20 augustus 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 18 augustus 1998, van de heer H. te 's-Gravenhage, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk. Verzoeker had zich al eerder, bij brief van 4 mei 1998, tot de Nationale ombudsman gewend. Zijn verzoek voldeed toen echter niet aan het kenbaarheidsvereiste als neergelegd in artikel 12, tweede lid, van de Wet Nationale ombudsman, zodat het niet in onderzoek werd genomen. Naar aanleiding van verzoekers brief van 18 augustus 1998 werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt over de wijze waarop de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk heeft gehandeld bij de invordering van de openstaande belastingschulden van de H-groep. Verzoeker is van mening dat de Belastingdienst door zijn wijze van optreden de start van zijn nieuwe onderneming heeft gehinderd. Verzoeker klaagt er in het bijzonder over dat de Belastingdienst:

- hem onvoldoende informatie heeft verstrekt over zijn positie en zijn rechten en plichten in de aangelegenheid waar de klacht op ziet;
- ten onrechte de activa van de nieuwe onderneming heeft betrokken in de invordering van de belastingschulden van de H-groep;
- onvoldoende toezicht heeft gehouden op de wijze van werken van de betrokken ambtenaar;
- geen medewerking wilde verlenen aan het betalingsvoorstel van 27 augustus 1997. ACHTERGROND 1. Invorderingswet 1990 (Wet van 30 mei 1980, Stb.221) Artikel 22:

1."Derden die geheel of gedeeltelijk recht menen te hebben op roerende zaken waarop ter zake van een belastingschuld beslag is gelegd, kunnen een beroepschrift richten tot de directeur, mits zulks doende vóór de verkoop en uiterlijk binnen zeven dagen, te rekenen van de dag der beslaglegging. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger, tegen een door deze af te geven ontvangbewijs. De directeur neemt zo spoedig mogelijk een beslissing. De verkoop mag niet plaats hebben, dan acht dagen na de betekening van die beslissing aan de reclamant en aan degene tegen wie het beslag is gelegd, met nadere bepaling van de dag van verkoop.

2. Door het indienen van een beroepschrift op de voet van het eerste lid, verliest de belanghebbende niet het recht om zijn verzet voor de burgerlijke rechter te brengen.

3. Behoudens in het geval dat er een recht van terugvordering bestaat jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen derden echter nimmer verzet in rechte doen tegen de beslaglegging ter zake van naheffingsaanslagen in:

- a. de loonbelasting ten laste van inhoudingsplichtigen met uitzondering van naheffingsaanslagen ter zake van huispersoneel;
- b. de omzetbelasting (...) indien de ingeogste of nog niet ingeogste vruchten, of roerende zaken tot stoffering van een huis of landhoef, of tot bebouwing of gebruik van het land, zich tijdens de beslaglegging op de bodem van de belastingschuldige bevinden."

2. Leidraad Invordering 1990

(Resolutie van de Staatssecretaris van Financiën van 26 juni 1990, nr. AFZ90/1990) Artikel

25, par. 14, punt 4:

"Een aan ondernemers te verlenen betalingsregeling voor zakelijke schuld dient zich over een zo kort mogelijke periode uit te strekken, waarbij in het algemeen een termijn geldt van ten hoogste twaalf maanden, te rekenen vanaf de dagtekening van de belastingaanslag. Slechts als er volgens de ontvanger bijzondere omstandigheden aanwezig zijn, kan de ontvanger van de termijn van twaalf maanden afwijken en de belastingschuldige een langere termijn gunnen..." ONDERZOEK In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de Belastingdienst een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De Belastingdienst deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. BEVINDINGEN De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. Verzoeker was als directeur en aandeelhouder betrokken bij een aantal besloten vennootschappen, hierna gezamenlijk aan te duiden als de H-groep. De H-groep was gevestigd op het adres V-weg te L.
2. In een verslag van 2mei 1997 rapporteerde een deurwaarder van de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk (hierna: de Belastingdienst) het volgende:
 "...VERSLAG INZAKE (DE H-GROEP, V-weg te L.; N.o.) (...) Op 24april 1997 te 12.00 uur heb ik, (...), ambtenaar van 's Rijks belastingen en belast met deurwaarderswerkzaamheden, werkzaam ten kantore van de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk (...) mij begeven naar het in aanhef dezès genoemde adres, in opdracht van de Belastingdienst Ondernemingen Rijswijk, de heer (B.; N.o.) teneinde zaken, in beslag genomen op diverse data, ten laste van eerder genoemde belastingschuldigen, veilig te stellen in verband met een op handen zijnde uitzetting van zaken door (...) gerechtsdeurwaarders (...). (...) Op 25april 1997 heeft een gesprek ten kantore van de Ontvanger (B.; N.o.) plaats gevonden. De directeur van de BV's (verzoeker; N.o.) heeft diverse opties naar voren gebracht. Afgesproken werd dat ondergetekende sleutelbewaarder zou blijven en om niet gebruik kon maken van het voormalig personeel om tot volledige executie te geraken van in executoriaal beslag genomen zaken..."
3. In een brief van 6mei 1997 schreef de Belastingdienst verzoeker het volgende:
 "...Op vrijdag 2mei 1997 vond t.l.v. (BV's behorend tot de H-groep; N.o.) een executoriale verkoop plaats. De opbrengst van deze executoriale verkoop dient nog op de openstaande schuld van de BV's te worden verantwoord. Van deze verantwoording ontvangt u t.z.t. van mij bericht. Voor de resterende belastingschuld ben ik voornemens u persoonlijk aansprakelijk te stellen ingevolge de bepalingen van de WBA (Wet Bestuurders Aansprakelijkheid)..."

4. In een brief van 6 juni 1997 liet de Belastingdienst verzoeker het volgende weten:
 "...Op 2 mei 1997 werden ten laste van de (H-groep; N.o.) de inbeslaggenomen roerende zaken executoriaal verkocht. De opbrengst bedroeg f 38.395,00. De opbrengst zal als volgt worden afgeboekt:

1. op de kosten van de invordering van de hiervoor vermelde BV's.
  2. het restant van de opbrengst verhoudingsgewijs op de openstaande aanslagen van de hiervoor vermelde BV's..."
5. De H-groep reageerde in een door verzoeker ondertekende brief van 9 juni 1997, gericht aan B. van de Belastingdienst, met het volgende:

"...In verband met de doorstart-activiteiten zijn een aantal zaken ondernomen. A. Er is overleg geweest met de ING Bank en er is een akkoord. De hoogte van de schuld zal naar draagkracht worden bepaald door de nieuwe onderneming. Bij het Ministerie van Economische Zaken is het financieren van crediteuren sanering bespreekbaar. Via het IMK zal een rapport gemaakt worden voor de doorstartende onderneming (...).

. Een crediteurenovereenkomst is voorbesproken met crediteuren en in de maak.
 . Er is overleg geweest met u tijdens de verkopingsperiode en erna teneinde doorstartmogelijkheden te bespreken. Uitgangspunten waren als volgt. De Belastingdienst is een preferente crediteur. Zonder financiering is de aflossingsperiode kort en met financiering is de periode bespreekbaar. De hoogte van het bedrag was nog niet bekend. Ondergetekende verzoekt hierbij het volgende. Uitstel van een betalingsvoorstel tot 7 juli 1997. Vaststelling van de totale schuld van de (H-groep; N.o.). Bespreekbaar maken van het terugbrengen van de totale belastingschuld tot 50% die zal worden opgebracht door de doorstart rechtspersoon. Gaarne vernemen wij zo spoedig mogelijk uw medewerking van bovengenoemde zaken teneinde het doorstartplan tijdig en succesvol te kunnen realiseren..."

6. In antwoord op de brief van de H-groep liet de Belastingdienst in een brief van 13 juni 1997 het volgende weten:

"...Naar aanleiding van uw brief van 9 juni 1997 waarin u o.a. verzoekt om uitstel voor het indienen van een betalingsvoorstel tot 7 juli 1997, deel ik u mede dat ik geen aanleiding heb gevonden aan uw verzoek tegemoet te komen. (...)

. w.b. het vaststellen van de thans openstaande belastingschuld verwijs ik u korthedshalve naar de (...) debiteurenoverzichten, waarbij opgemerkt wordt dat de opbrengst ad f38.395,00 van de openbare verkoping nog dient te worden afgeboekt. Uw opmerking "bespreekbaar maken van het terugbrengen van de totale belastingschuld tot 50% enz." is mij niet geheel duidelijk. Mocht u hiermee bedoelen dat er een saneringsverzoek wordt ingediend, dan deel ik u nu alvast mede, dat dit geen kans van slagen heeft. De openstaande belastingschuld heeft een zakelijk karakter. Zakelijke aanslagen worden nimmer kwijtgescholden..."

7. Op 2 en 3 juli 1997 legde de Belastingdienst beslag op roerende zaken die zich bevonden op het adres D-laan te L. De zaken werden gebruikt ten behoeve van een onderneming niet behorende tot de H-groep - die op dat adres door verzoeker werd

gedreven. Het beslag werd gelegd ten laste van BV's die behoorden tot de H-groep, ter zake van belastingschulden van deze BV's.

8. Op 8 augustus 1997 kwamen verzoeker en de Belastingdienst overeen de executoriale verkoop van de op 2 en 3 juli inbeslaggenomen zaken op te schorten. Blijkens de schriftelijke vastlegging van deze overeenkomst werd voorts overeengekomen dat verzoeker een eerste betaling van f25.000 en een definitief betalingsvoorstel zou doen.

9. Op 27 augustus 1997 schreef verzoeker de Belastingdienst namens de H-groep het volgende:

"...Op de (D-laan te L.; N.o.) handelt sinds 15 juli 1997 de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (MKI BV; N.o.) handelend voor service activiteiten onder de naam (HCS, waarin de H dezelfde betekenis heeft als in de naam van de BV's die worden aangeduid als de H-groep; N.o.). (...) Op 25 juni 1997 is door de rechtbank te Den Haag het faillissement van (één van de BV's behorend tot de H-groep; N.o.) uitgesproken (...). (...) Op 13 augustus 1997 hebben wij, nadat ondergetekende begrip en kennis had verkregen betreffende het doel van de betalingsonmacht alsnog voor de goede orde formulieren betreffende betalingsonmacht naar overheidsinstanties gestuurd. Op 21 augustus 1997 ontvingen wij van de ontvanger een bericht (...) dat deze betalingsonmacht als niet rechtsgeldig door de Belastingdienst wordt aangemerkt, omdat de mededeling qua formulier op 19 augustus 1997 werd ontvangen. (...) Betalingsregeling Teneinde de belastingverplichtingen te voldoen van (de H-groep; N.o.) stellen wij hierbij voor maandelijks een bedrag van f5.000,- af te lossen, totdat algehele kwijting door de ontvanger kan worden verleend, er vanuit gaand dat de aflossing van schulden een kortlopend karakter heeft..." De brief was blijkens het briefhoofd gesteld op briefpapier van H BV c.s.

10. De Belastingdienst reageerde op 18 september 1997 als volgt:

"...Naar aanleiding van uw schrijven d.d. 27 augustus 1997 deel ik u mede dat ik geen aanleiding heb gevonden om uw betalingsvoorstel ad f5.000,- per maand te accepteren. Uw voorstel staat in geen enkele verhouding tot de openstaande fiscale schulden. E.e.a is al diverse keren mondeling met u besproken..." 11. Met een brief van 19 september 1997 tekende MKI BV beroep aan bij de directeur van 's Rijks belastingen tegen het op 2 en 3 juli 1997 op het adres D-laan te L. gelegde beslag. Het beroepschrift was geadresseerd aan de Belastingdienst en luidde als volgt:

"...(De) goederen zouden volgens (de) ontvanger in eigendom toebehoren aan (de H-groep; N.o.). Dit is evenwel niet juist. Deze goederen zijn gekocht en in eigendom verworven door (verzoeker; N.o.) bij een executoriale verkoop, door voornoemde ontvanger geïnitieerd, waarna (verzoeker; N.o.) die goederen heeft doorverkocht en in eigendom heeft overgedragen aan (MKI BV; N.o.). Ook wordt door voornoemde ontvanger gesteld dat (MKI BV; N.o.) een voortzetting is van (de H-groep; (N.o.). Dit is evenwel niet juist. Met uitzondering van (HP BV; N.o.), die failliet is verklaard, bestaan deze vennootschappen nog steeds. De voortzetting zou blijken uit het feit dat (MKI BV; N.o.) met de inventaris gekocht bij de executoriale verkoop zijn onderneming drijft. Het feit dat met de inventaris die van een ander is gekocht een onderneming wordt gedreven, maakt nog

niet dat de onderneming van die ander is voortgezet. Het argument dat er sprake is van een voortzetting omdat dezelfde klanten worden benaderd, is niet valide omdat de klanten die thans worden benaderd persoonlijke contacten zijn van (verzoeker; N.o.). Er is nooit sprake geweest van een eigen klantenkring van (de H-groep; N.o.), zodat er ook geen klantenkring van die vennootschappen kan worden overgenomen. Op grond van vorenstaande wordt verzocht het executoriaal beslag van de (...) goederen, die aan (MKI BV; N.o.) toebehoren, op te heffen..." Het beroepschrift was blijkens het briefhoofd gesteld op briefpapier van MKI BV en vermeldde onder meer een telefoonnummer, een telefaxnummer, een bankrekeningnummer en een gironummer. Deze nummers kwamen overeen met de nummers vermeld op het briefpapier van H BV., zoals gebruikt voor de brief van 27 augustus 1997 (zie onder 9.).

12. De Belastingdienst zond MKI BV op 19 september 1997 een ontvangstbevestiging van zijn beroepschrift. Tevens vroeg de Belastingdienst MKI BV om ten behoeve van de behandeling van het beroep door de directeur van 's Rijks belastingen bewijsstukken te verstrekken van de aankoop van de inbeslaggenomen zaken door verzoeker en van de doorverkoop door verzoeker aan MKI BV.

13. In een door verzoeker ondertekende brief van 24 september 1997 reageerde MKI BV als volgt op de brief van 19 september 1997 van de Belastingdienst:

"...Voor alle duidelijkheid delen wij u hierbij nogmaals mede dat de, op het adres (D-laan te L; N.o.) in beslag genomen goederen toebehoren aan (MKI BV; N.o.). * De in beslag genomen goederen waartegen beroep is aangetekend, zijn in de bijlagen (...) opgenomen. * In de bijlagen (...) zijn de facturen toegevoegd, betreffende de aankoop van inventarissen door (verzoeker en mevrouw A; N.o.). * In bijlage (...) is de factuur toegevoegd betreffende de verkoop van goederen door (verzoeker en mevrouw A. aan MKI BV; N.o.)..."

14. Op 30 september 1997 betekende de Belastingdienst het eerder gelegde beslag ten laste van de H-groep aan MKI BV.

15. Met dagtekening 12 december 1997 beschikte de directeur van de Belastingdienst/ Directie ondernemingen Zuid afwijzend op het beroep van 19 september 1997 van MKI BV. Hij schreef het volgende:

"...Op 16 oktober 1997 heeft u (verzoeker; N.o.) vergezeld van (...) het beroepschrift alhier mondeling toegelicht. Allereerst heb ik u er mee geconfronteerd dat reclamante (MKI BV; N.o.) ten tijde van de beslaglegging geen rechten op de beslagen zaken kon doen gelden. Tijdens het horen verklaarden u en (...) onder meer:

- dat het beroepschrift door u zelf als privé persoon ingediend geacht moet zijn; - dat u en mevrouw (A.; N.o.) de inbeslaggenomen roerende zaken voor een bedrag van circa f40.000,= hebben verworven door de openbare executoriale verkoop welke de Belastingdienst op 2 mei 1997 ten laste van (één van de BV's behorend tot de H-groep; N.o.) heeft gehouden en aankoop van (...) die deze zaken eveneens op de hiervoor genoemde openbare executoriale verkoop hadden aangekocht; - dat u, alhoewel het toen al duidelijk was dat dit te risicovol was, als eenmanszaak bent gestart terwijl later de activiteiten in de nadien aangekochte besloten vennootschap (MKI BV; N.o.) zijn ingebracht; - dat u de door u verworven roerende zaken op 18 juli 1997, voor een bedrag

van f120.101,76 (incl. BTW), aan (MKI BV; N.o.) heeft verkocht; - dat (MKI BV; N.o.) het aankoopbedrag niet contant heeft voldaan doch dat het bedrag verrekend zou zijn via de rekening courant welke er tussen u en de besloten vennootschap zou zijn; - dat u zich wel als eenmanszaak bij de Kamer van Koophandel heeft laten schrijven doch dat u zich niet bij de Belastingdienst als zodanig heeft aangemeld; - dat de overige B.V.'s waarvan u de aandelen in bezit heeft nog wel bestaan doch dat hierin geen activiteiten meer plaatsvinden; - dat de activiteiten momenteel bestaan uit in- en verkoop en niet meer uit het produceren; - dat u, ondanks het lopende faillissement, probeert met alle schuldeisers van de vennootschappen tot een schuldenregeling te komen; - dat u dat doet omdat u met de huidige onderneming ook weer zaken met (een deel van) de oude schuldeisers doet; - dat u hen 10% tegen finale kwijting heeft aangeboden; - dat de bank reeds heeft toegezegd, met uitzondering voor dat deel waarvoor u privé borg staat, de resterende schuld kwijt te schelden; (...) Nu het beslag op 2 juli 1997 werd gelegd en de beslagen roerende zaken op dat moment aan (verzoeker; N.o.) toe te rekenen waren, zal ik het beroepschrift aanmerken als zijnde door (verzoeker; N.o.) in privé ingediend. Overeenkomstig hetgeen u tijdens de hoorzitting heeft verklaard, bent u wel als eenmanszaak ingeschreven geweest in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel. Uit onderzoek is echter gebleken dat u zich pas op 23 september, dus ruim na de beslaglegging, bij de Kamer van Koophandel heeft laten inschrijven. Bovendien had u zich ook niet bij de Belastingdienst als ondernemer aangemeld. Derhalve is het aan u zelf te wijten dat het niet helder is hoe de bedrijfsvoering ten tijde van het beslag plaatsvond. Tevens is het opvallend dat de onderwerpelijke roerende zaken, welke zijn verkregen voor een bedrag van f40.000,= op 18 juli 1997, overigens in weerwil van de op 2 juli 1997 gelegde en aan u betekende beslagen, voor een bedrag van circa f120.000,= werden doorverkocht aan een inmiddels door u aangekochte besloten vennootschap. Nu de bedrijfsvoering in nagenoeg ongewijzigde vorm op het beslagadres is voortgezet, is er, mede gelet op de onduidelijke bedrijfsvoering, ten tijde van het beslag naar mijn oordeel sprake van (gemeenschappelijke) bodem van belastingschuldigen en nu de inbeslaggenomen zaken waartegen het beroep is ingediend, dienen tot stoffering zoals bedoeld in artikel 22, lid 3, is verhaal van belastingen en premïen niettegenstaande de rechten van derden mogelijk..."

16. Op 25 maart 1998 bereikte een door verzoeker ingeschakelde advocate een akkoord met de Belastingdienst over de afwikkeling van het op 2 en 3 juli 1997 gelegde beslag ten laste van de H-groep. Dit akkoord hield in dat het bedrag van een teruggave vennootschapsbelasting over 1996 ter grootte van f44.260 aan één van de BV's van de H-groep mede zou worden verrekend met de openstaande belastingschulden van de andere BV's van de H-groep, met dien verstande dat op de schuld van de andere BV's ten minste een bedrag van f42.000 zou worden voldaan. Daartegenover zag de Belastingdienst af van de mogelijkheid verzoeker in privé of MKI BV voor de belastingschulden van de H-groep aan te spreken. Het ten laste van de H-groep gelegde beslag op zaken van de nieuwe onderneming zou worden opgeheven. B. STANDPUNT VERZOEKER Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de

klachtsamenvatting onder

Klacht

. In zijn verzoekschrift merkt verzoeker nog het volgende op:

"...Op 25april is (...) op het kantoor van de Belastingdienst Rijswijk besproken hoe een eventuele nieuwe start zou kunnen plaatsvinden. In dit gesprek zijn hierna genoemde randvoorwaarden gesteld door (B.; N.o.): de bestaande schulden dienen te worden afgelost of een crediteurenakkoord moet tot stand worden gebracht en er moet een financiering worden bewerkstelligd, waarmee inventarissen op de openbare veiling konden worden aangekocht en er opnieuw kon worden gestart. Met aangekochte inventarissen is (verzoeker; N.o.) een eenmanszaak gestart onder de naam (HCS; N.o.) aan de (D-laan te L; N.o.) met voorkennis en wetenschap van de Belastingdienst Rijswijk en (B.; N.o.). (...) Tijdens het overeenkomen van de opschorting (...) heeft (B.; N.o.) gewezen op de persoonlijke aansprakelijkheid van de belastingschulden, omdat er geen bericht van betalingsonmacht zou zijn gedaan..." C. STANDPUNT

BELASTINGDIENST/ONDERNEMINGEN RIJSWIJK

1. In reactie op de klacht liet de Belastingdienst het volgende weten:

"...A.. (...) - De invorderaar heeft verzoeker daar waar nodig steeds gewezen op zijn rechten en plichten. Diverse malen is met (verzoeker; N.o.) gesproken over mogelijkheden en onmogelijkheden. Zo heeft op 8januari 1997 met (verzoeker en mevrouw A.; N.o.) een gesprek plaatsgevonden waarbij een betalingsregeling is besproken en waarbij een WBA-formulier is meegegeven en de bestuurdersaansprakelijkheid is toegelicht. Ook is op 25april 1997 gesproken over de mogelijkheden die (verzoeker; N.o.) had voor een nieuwe start. In zijn (verzoekschrift aan de Nationale ombudsman; N.o.) is met zoveel woorden geschreven: "In dit gesprek zijn hierna genoemde randvoorwaarden gesteld door de heer (B.; N.o.): De bestaande schulden dienen te worden afgelost of een crediteurenakkoord moet tot stand worden gebracht (...)". (Verzoeker; N.o.) is zelf op de eerste plaats verantwoordelijk voor zijn gedragingen. Op het moment dat hij belastingschulden niet op tijd voldoet, dient hij zelf de consequenties daarvan te accepteren en de gevolgen daarvan niet af te wentelen op de Belastingdienst. De Belastingdienst vordert de niet betaalde belasting in conform de regels van de Invorderingswet. Dat daarbij de belangen van de belastingschuldige en van de fiscus niet altijd op een lijn liggen, zal duidelijk zijn. - Verzoeker stelt dat er ten onrechte activa van de nieuwe onderneming zijn betrokken bij de invordering van belastingschulden van de (H-groep; N.o.). De invorderaar heeft zich echter op het standpunt gesteld dat de nieuwe onderneming een feitelijke voortzetting was van de oude onderneming (verschijningsvorm). - (...) - De betrokken invorderaar heeft steeds gehandeld conform de richtlijnen en voorschriften zoals neergelegd in de Leidraad Invordering 1990. Voorts heeft de invorderaar regelmatig de voortgang van dit dossier besproken met de vakcoördinator invordering en zijn teamleider. Van onvoldoende toezicht op de werkwijze van de invorderaar kan derhalve niet gesproken worden. - Dat de invorderaar geen medewerking heeft verleend aan het betalingsvoorstel, voor alle

schulden van de diverse ondernemingen zoals gedaan op 27 augustus 1997, was in overeenstemming met het geldende beleid. Het betalingsvoorstel hield in een maandelijkse betaling van f5.000,-. Gelet op de hoogte van de belastingschuld zou dit voorstel neerkomen op een minimale betalingsperiode van ongeveer 4 jaar en was derhalve niet acceptabel.

. (...) 1. Op 2 juli 1997 is beslag roerende zaken gelegd ten laste van (een BV behorend tot de H-groep; N.o.) op het adres (D-laan te L; N.o.) voor de aanslagen omzetbelasting betreffende de tijdvakken juni-september-oktober en november 1996 en voor de loonbelasting tijdvak september 1996. Verder is op dezelfde datum beslag roerende zaken ten laste van (een andere BV behorend tot de H-groep; N.o.) op het adres (D-laan te L; N.o.) gelegd voor aanslagen omzetbelasting betreffende de tijdvakken oktober 1996, februari en maart 1997, voor de loonbelasting voor het tijdvak februari 1997 en het tweede kwartaal 1997, een nota van de bedrijfsvereniging over 1996 en voor een aanslag motorrijtuigenbelasting. 2. (Verzoeker; N.o.) is vooraf aan het beslag roerende zaken niet hoofdelijk aansprakelijk gesteld voor schulden van de B.V.'s in de (H-groep; N.o.). Op 6 mei 1997 is verzoeker schriftelijk op de hoogte gesteld van het feit dat de ontvanger voornemens was hem aansprakelijk te stellen op grond van de Wet Bestuurders Aansprakelijkheid (art. 36 Invorderingswet 1990) voor de nog openstaande schuld (...). 3. Het beslag is gelegd omdat de ontvanger van mening was (evenals de curator) dat de rechtspersoon ten tijde van de beslaglegging een voortzetting was van (een BV van de H-groep; N.o.). Er kon hier gesproken worden van een verschijningsvorm. Eerst op 23 september 1997 werd bij de Kamer van Koophandel met ingang van 2 mei 1997 ingeschreven de eenmanszaak (van verzoeker; N.o.). Eveneens werd op 23 september 1997 ingeschreven dat met ingang van 15 juli 1997 de activiteiten en de handelsnaam van de eenmanszaak zijn overgedragen aan (MKI BV; N.o.). (...)

5. Verzoeker is op 2 juli 1997 ten kantore van de ontvanger, na de feitelijke beslaglegging, door de ontvanger geïnformeerd omtrent de reden van de beslaglegging. 6. Met de verzoeker is op 6 mei 1997 gesproken op welke wijze een regeling kon worden overeengekomen om tot afwikkeling van de bestaande belastingschuld te komen. Het gesprek was vooral gericht op de vraag onder welke voorwaarden de ontvanger bereid was mee te werken aan een langdurige betalingsregeling. Aan verzoeker zijn WBA-formulieren meegegeven. Deze meldingen van betalingsonmacht zijn begin augustus 1997 terugontvangen maar konden niet als rechtsgeldig aangemerkt worden omdat de termijn waarbinnen de melding van betalingsonmacht rechtsgeldig kon worden gedaan ruim verstreken was. 7. Het compromis dat uiteindelijk tot stand gekomen is, betreft een minnelijke schikking waarbij, door de vaktechnisch coördinator invordering en de teamleider van de invorderaar, een oplossing is gezocht in deze zaak. Een van de redenen die heeft geleid tot deze schikking was het vooruitzicht van een mogelijk lange juridische procedure waardoor deze zaak zich nog jaren zou kunnen voortslepen. Overigens was er geen sprake van een akkoord in het kader van de kwijtscheldingsregeling, maar was er sprake van afspraken in het kader van de afkoop van een bedrag..."

2. Bij de reactie van de Belastingdienst was gevoegd een notitie van B. van de Belastingdienst. Deze notitie vermeldde onder meer het volgende:

"...250497 (Verzoeker; N.o.) tk (ten kantore; N.o.) Samen met deurwaarder (...) gesproken omtrent de executie en mogelijkheden voor regeling, waarbij duidelijk gemaakt is dat de ontvanger ten allen tijde zijn rechten voorbehoudt. 020598 Openbare verkoping 060598 (verzoeker; N.o.) tk, schuld f200.000 Hoe nu verder?? De mogelijkheden uitgelegd en besproken:

a) regeling m.i.v. 010797 f40.000 pm zonder zekerheid b) met zekerheid (bankgarantie) regeling mogelijk langer dan 1 jaar en ontvanger zal zich bij z'n teamleider "hard" maken voor een langere regeling met terugwerkende kracht, voor 31 1297 post af..."

3. In antwoord op vragen van de Nationale ombudsman gaf de Belastingdienst vervolgens nog de volgende informatie:

"...Uit de volgende feiten blijkt dat de nieuwe onderneming (MKI BV; N.o.) kan worden aangemerkt als een voortzetting van de (H-groep; N.o.):

&UnknownEntity; Het telefoon- en faxnummer zijn identiek; &UnknownEntity; Het briefhoofd, vignet, voettekst, koptekst en lay-out zijn identiek; &UnknownEntity; De BV's zijn opgegaan in (de eenmanszaak H; N.o.). (Verzoeker; N.o.) spreekt/ schrijft over een "doorstart" in (H; N.o.). (H; N.o.) is de handelsnaam van (MKI BV; N.o.); &UnknownEntity; De bedrijfsactiviteiten van (MKI BV; N.o.) zijn identiek aan die van de (H-groep; N.o.); &UnknownEntity; Girorekening Rabobank en bankrekening zijn identiek; &UnknownEntity; Een deel van het personeel is overgegaan naar de nieuwe onderneming; &UnknownEntity; (Verzoeker en mevrouw A.; N.o.) zijn de directeuren van de nieuwe BV; (...) Als ondersteuning van bovenstaande feiten verwijs ik naar de beschikking van de Directeur (...). Op een vraag van de Belastingdienst waarom u (verzoeker; N.o.) werd aangesproken en niet de BV, antwoordde u (verzoeker; N.o.) "dat de rechter steeds door de (BV's van de H-groep; N.o.) heen kijkt. U had al meer dan dertig procedures voor de rechter gevoerd en steeds keek de rechter door de BV's heen". Dit antwoord van (verzoeker; N.o.) maakt mijns inziens duidelijk waarom hij de beslaglegging van de fiscus niet via een gerechtelijke procedure heeft aangevochten. (...) De ontvanger stelt de verschijningsvorm, zodat het adres (D-laan te L; N.o.) als de "bodem" van de (H-groep; N.o.) kon worden aangemerkt. Hierdoor mochten zaken van derden in beslag worden genomen. Meenden derden aanspraak te (kunnen) maken op de in beslag genomen zaken dan kunnen zij door middel van een beroepschrift ex art. 22 IW (Invorderingswet 1990; N.o.) dit aan de Directeur kenbaar maken. (...) Door een "Waarneming Ter Plaatse" is geconstateerd dat (verzoeker; N.o.), onder welke vorm dan ook, een onderneming dreef op het adres (D-laan te L; N.o.). Deze bij de Kamer van Koophandel "onbekende" onderneming is naar de mening van de ontvanger een voortzetting van de (H-groep; N.o.). Wellicht ten overvloede wijs ik u er nogmaals op dat ten tijde van de beslaglegging (2juli 1997) de rechtsvorm van de onderneming onbekend was. Op voornoemd adres was bij de Kamer van Koophandel geen inschrijving bekend. De ontvanger zou simpelweg kunnen stellen, zonder het toepassen van de verschijningsvorm, dat de bedrijfsactiviteiten van de (H-groep; N.o.)

verplaatst waren naar (D-laan te L; N.o.). Later heeft (verzoeker; N.o.) met terugwerkende kracht enkele inschrijvingen en wijzigingen aangemeld bij de Kamer van Koophandel. Op 23september 1997 werd bij de Kamer van Koophandel met ingang van 2mei 1997 de eenmanszaak (H; N.o.) ingeschreven en dat tevens met ingang van 15juli 1997 de activiteiten en de handelsnaam van de eenmanszaak zijn overgedragen aan (MKI BV; N.o.). (...) De reden dat (verzoeker; N.o.) nog niet voor de WBA aansprakelijk is gesteld, is gelegen in het feit dat er destijds nog goede vooruitzichten aanwezig waren om tot een reële betalingsregeling te komen. Om de onderhandelingen op dat moment niet te frustreren, is toen afgezien van aansprakelijkstelling ingevolge art. 36 IW 1990. Indien de belastingschuld niet zou worden voldaan, kon alsnog tot aansprakelijkstelling worden over-gegaan. Een invorderingsonderzoek naar de verhaalsmogelijkheden bij (verzoeker; N.o.) is, mede doordat (verzoeker; N.o.) diverse beroeps- en verzoekschriften heeft ingediend, nog niet uitgevoerd. (...) Tijdens de bespreking van 25april 1997 is nagenoeg alleen gesproken over de wijze en gevolgen van de executoriale verkoop. (Verzoeker; N.o.) wist op dat moment niet of hij überhaupt wel zou doordraaien c.q. onder welke vorm dan ook hij een onderneming zou blijven drijven. De ontvanger heeft toen met (verzoeker; N.o.) oppervlakkig van gedachten gewisseld over de mogelijke consequenties (invorderingsmaatregelen) voor een nieuw te starten onderneming. (...) (Verzoeker; N.o.) had kunnen weten dat de opbrengst van de executoriale verkoop onvoldoende zou zijn om de dan nog openstaande schuld te voldoen. Gezien de gedachtenwisseling op 25april 1997, al was deze oppervlakkig, had het voor (verzoeker; N.o.) duidelijk moeten zijn dat voor de nog openstaande schuld verhaal zou worden gezocht bij een eventueel nieuw te starten onderneming. (...) Uit een ambtsbericht van deurwaarder (...) werd de ontvanger op de hoogte gesteld dat op het adres (D-laan te L; N.o.) en nieuwe onderneming was gestart. De genoemde rechtsvorm was bij de Kamer van Koophandel niet bekend. Onder genoemde inschrijving (...) stond bij de Kamer van Koophandel te Amsterdam (MKI BV; N.o.) geregistreerd. Op 23september 1997 heeft (verzoeker; N.o.) e.e.a. laten inschrijven bij de Kamer van Koophandel te Den Haag. (...)Derhalve kon de ontvanger verzoeker er nog niet op wijzen dat dit als een verschijningsvorm zou worden aangemerkt. Zelfs ten tijde van de beslaglegging (2juli 1997) was de rechtsvorm nog onbekend (...). (...) Specificatie van de openstaande belastingschuld op 27augustus 1997 waarvoor het betalingsvoorstel ad f5.000 per maand werd gedaan. **(eerste BV, behorend tot de H-groep; N.o.)(...)** **belasting/premie kosten totaal** 135.320,80 6.812 **(tweede BV, behorend tot de H-groep; N.o.)(...)** **totaal** 89.491,26 1.995 (...) Het is niet aan de ontvanger te beoordelen op welke wijze en uit welk vermogen de belastingschuldige wenst te voldoen. Het geldende beleid inzake "uitstel van betaling" (voor ondernemers) is dat een belastingschuld binnen een termijn van 12 maanden na de dagtekening van de aanslag dient te zijn voldaan. (...) Alleen bij hoge uitzondering wordt een langere termijn dan 12 maanden toegestaan. Er moet dan wel worden voldaan aan de voorwaarde dat de onderneming levensvatbaar is en de regeling niet leidt tot scheve concurrentieverhoudingen binnen de betreffende branche. Het niet kunnen aanbieden van een hogere aflossing is derhalve geen reden om toch uitstel van betaling te verlenen..." Bij

zijn reactie verstrekke de Belastingdienst afschriften van uittreksels uit het register van de Kamer van Koophandel. De inhoud daarvan kwam overeen met de door de Belastingdienst verstrekke informatie. **BEOORDELING I. ALGEMEEN** 1. Verzoeker was als directeur en aandeelhouder betrokken bij een aantal BV's, hierna gezamenlijk aan te duiden als de H-groep. Op 2mei 1997 zijn de roerende zaken van een of meer van de BV's, behorend tot de H-groep, door de Belastingdienst/ Ondernemingen Rijswijk (hierna: de Belastingdienst) bij openbare verkoping executoriaal verkocht in verband met openstaande belastingschulden van deze BV's. De opbrengst van de executoriale verkoop was niet voldoende om de openstaande belastingschulden van de betrokken BV's te voldoen.

2. Na de verkoop kwamen de activiteiten in een of meer van de BV's van de H-groep stil te liggen. Verzoeker is daarna op een ander adres, in de vorm van een eenmanszaak, een nieuwe onderneming gestart. Deze onderneming maakte voor de bedrijfsvoering (onder meer) gebruik van zaken die verzoeker had gekocht bij de hiervoor genoemde executoriale verkoop en van derden-kopers bij die executoriale verkoop. Op 15juli 1997 heeft verzoeker de activiteiten van de eenmanszaak ingebracht in MKI BV. Op 2 en 3juli 1997 heeft de Belastingdienst executoriaal beslag gelegd op de activa van de nieuwe onderneming. Het beslag werd gelegd ten laste van BV's behorend tot de H-groep. Verzoeker tekende op 19september 1997 beroep aan tegen dit beslag bij de directeur van de Belastingdienst/Directie ondernemingen Zuid. De directeur heeft dit beroep in een beschikking van 12december 1997 afgewezen.

3. Op 27augustus 1997 heeft verzoeker namens de H-groep een betalingsvoorstel gedaan voor de aflossing van de openstaande belastingschulden van de H-groep. Het voorstel behelsde een maandelijkse betaling van f5.000. De openstaande belastingschulden van de H-groep beliepen op dat moment een bedrag van f135.320 plus f89.491, ofwel een bedrag van f224.811, alsmede een bedrag aan kosten van f8.807 (f6.812 plus f1.995). De Belastingdienst heeft dit voorstel op 18september 1997 afgewezen.

4. Het beslag op de activa van de nieuwe onderneming, die inmiddels was ingebracht in een door verzoeker aangekochte rechtspersoon (MKI BV), is uiteindelijk opgeheven nadat in maart 1998 een akkoord tussen verzoeker en de Belastingdienst tot stand was gekomen met betrekking tot de belastingschulden van de H-groep. **II. MET BETREKKING TOT DE**

INFORMATIEVERSTREKKING DOOR DE BELASTINGDIENST 1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat de Belastingdienst hem onvoldoende heeft geïnformeerd over zijn positie en zijn rechten en plichten in de situatie die was ontstaan na de inbeslagname en verkoop van de roerende activa van de H-groep. De Nationale ombudsman verstaat dit onderdeel van verzoekers klacht aldus dat verzoeker er over bedoelt te klagen dat de Belastingdienst hem er niet of niet tijdig over heeft geïnformeerd dat het verhaal van de Belastingdienst voor de schulden van de H-groep zich mede zou kunnen uitstrekken tot een eventuele door hem te starten nieuwe onderneming.

2. De Belastingdienst stelt zich op het standpunt dat verzoeker waar nodig steeds is geweest op zijn rechten en plichten. De Belastingdienst wijst daarbij op de verschillende contacten die met verzoeker hebben plaatsgevonden. De Belastingdienst wijst er voorts op dat verzoeker er blijk van heeft gegeven op de hoogte te zijn van de voorwaarden die de

Belastingdienst stelde ter zake van de afwikkeling van de schulden van de H-groep. Verzoeker heeft deze namelijk, aldus de Belastingdienst, zelf correct weergegeven in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman.

3. Op 2mei 1997 vond de executoriale verkoop door de Belastingdienst ten laste van de H-groep plaats. Als vaststaand wordt aangenomen dat verzoeker in privé bij deze verkoop inventariszaken heeft gekocht welke hij daarna heeft aangewend ten behoeve van de door hem begonnen eenmanszaak. Eveneens wordt aangenomen dat verzoeker ten behoeve van deze nieuwe eenmanszaak inventariszaken heeft overgenomen van derden die deze zaken op de openbare verkoping hadden gekocht. Kort tevoren, op 25april 1997, vond ten kantore van de Belastingdienst een gesprek plaats tussen verzoeker en de ontvanger van de Belastingdienst.

4. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat in dit gesprek is besproken hoe een eventuele nieuwe start zou kunnen plaatsvinden. De Belastingdienst stelt (zie

Bevindingen

, onder C.3.) met betrekking tot de inhoud van het toen besprokene dat "oppervlakkig van gedachten is gewisseld over de mogelijke consequenties (invorderingsmaatregelen) voor een nieuw te starten onderneming". Verzoeker en de Belastingdienst geven beiden aan dat in dit gesprek van de zijde van de Belastingdienst "randvoorwaarden" zijn genoemd waaraan verzoeker zou moeten voldoen bij een eventuele nieuwe start. Deze randvoorwaarden hielden in dat verzoeker de bestaande schulden (waarmee kennelijk de schulden van de H-groep zijn bedoeld) moest aflossen dan wel een "crediteurenakkoord" tot stand moest brengen.

5. Uit de door de Belastingdienst op 25april 1997 genoemde randvoorwaarden had het verzoeker voldoende duidelijk kunnen zijn dat de Belastingdienst, als aan deze voorwaarden niet zou zijn voldaan, ook na de openbare verkoping ten laste van de H-groep zou doorgaan verhaal te zoeken voor het resterende bedrag van de schulden van de H-groep. Niet is gebleken dat verzoeker de Belastingdienst expliciet op de hoogte heeft gesteld van een concreet voornemen om een nieuwe onderneming te beginnen en van de vorm die hij daaraan wilde geven. Het valt de Belastingdienst dan ook niet te verwijten dat hij, naast het noemen van de randvoorwaarden in algemene zin, verzoeker in het gesprek van 25april 1997 of op enig ander moment niet ook uitdrukkelijk heeft gewezen op de mogelijkheid dat een nieuwe onderneming door middel van beslag op de activa zou kunnen worden betrokken in het verhaal van de schulden van de H-groep. De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk. **III. MET BETREKKING TOT HET BESLAG OP DE ACTIVA VAN DE NIEUWE ONDERNEMING** 1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de Belastingdienst de activa van de door hem na de executoriale verkoop op 2mei 1997 gestarte nieuwe onderneming heeft betrokken in de invordering van de belastingschulden van de H-groep door op 2 en 3juli 1997 op deze activa ten laste van BV's, behorend tot de H-groep, beslag te leggen. Verzoeker wijst er op dat de nieuwe onderneming op het moment van de beslaglegging werd gedreven in de vorm van een eenmanszaak, op een

ander adres dan dat van de H-groep, en met behulp van door hem in privé aangeschafte bedrijfsmiddelen.

2. De Belastingdienst stelt zich op het standpunt dat mocht worden aangenomen dat de nieuwe onderneming in feite een voortzetting was van de onderneming die werd uitgeoefend door de H-groep. De Belastingdienst wijst er daarbij op dat verzoeker de nieuwe onderneming op het moment van de beslaglegging (nog) niet had doen inschrijven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel, zodat simpelweg gesteld kon worden dat de activiteiten van de H-groep naar het nieuwe adres verplaatst waren. In het antwoord op vragen van de Nationale ombudsman merkt de Belastingdienst voorts nog op dat in de nieuwe onderneming dezelfde soort activiteiten werden uitgeoefend als voorheen in de H-groep. Voorts wijst de Belastingdienst er op dat gewerkt wordt met (een deel van) hetzelfde personeel en dat dezelfde personen de leiding hadden, alsmede dat MKI BV, waarin de nieuwe onderneming naderhand door verzoeker is ingebracht, zich bediende van dezelfde telefoon- en faxnummers en dezelfde bank- en girorekeningnummers als H BV, behorend tot de H-groep. Tenslotte stelt de Belastingdienst dat de lay-out van het briefpapier van de nieuwe onderneming gelijk is aan die van de H-groep. De Belastingdienst is op grond van deze omstandigheden bij de beslaglegging ervan uitgegaan dat het adres waar de nieuwe onderneming werd uitgeoefend, kon worden aangemerkt als de bodem van de H-groep, zodat op grond van artikel 22 Invorderingswet 1990 ook beslag kon worden gelegd (bodembeslag) op zaken die zich op dat adres bevonden en waarop derden rechten konden doen gelden.

3. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman is niet gebleken dat de door de Belastingdienst naar voren gebrachte omstandigheden niet juist zijn. De genoemde omstandigheden duiden op een zo grote mate van verwevenheid van de onderneming van de H-groep en de nieuwe onderneming dat de Belastingdienst op grond daarvan mocht aannemen dat in feite sprake was van het voortzetten van de onderneming van de H-groep in een andere vorm en op een ander adres. Bij dit oordeel is mede van belang dat verzoeker de nieuwe onderneming niet had doen inschrijven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel en ook niet als zodanig had aangemeld bij de Belastingdienst, alsmede dat de nieuwe onderneming deels dezelfde naam droeg als de H-groep. De onderzochte gedraging is op dit punt eveneens behoorlijk. **IV. MET BETREKKING TOT HET TOEZICHT OP DE WIJZE VAN WERKEN VAN DE BETROKKEN AMBTENAAR 1.**

Verzoeker klaagt er voorts over dat de Belastingdienst onvoldoende toezicht heeft gehouden op de wijze van werken van de ambtenaar die met de invordering van de belastingschulden van de H-groep was belast.

2. De Belastingdienst stelt dat de betrokken ambtenaar steeds heeft gehandeld overeenkomstig de richtlijnen en voorschriften zoals neergelegd in de Leidraad Invordering 1990 en dat hij de gang van zaken regelmatig heeft besproken met de vakgroepcoördinator invordering en zijn teamleider.

3. Zoals hiervoor onder I. en II. bleek, heeft de Belastingdienst bij de invordering van de belastingschulden van de H-groep op de in die punten besproken onderdelen correct gehandeld. Nu ook overigens niet is gebleken van overwegende fouten of van een op

belangrijke punten van de geldende voorschriften afwijkende manier van optreden van de betrokken ambtenaar, kan niet op grond daarvan worden vastgesteld dat de betrokken ambtenaar heeft gehandeld zonder voldoende toezicht, of anderszins te veel vrijheid heeft genoten om de bij de invordering te volgen gedragslijn naar eigen inzicht vast te stellen. Ook overigens heeft verzoeker niets naar voren gebracht op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat de Belastingdienst is tekortgeschoten in het houden van toezicht op de werkzaamheden van de betrokken ambtenaar, noch is daarvan tijdens het onderzoek gebleken. De onderzochte gedraging is ook op dit punt behoorlijk.

V. MET BETREKKING TOT HET BETALINGSVOORSTEL VAN 27 AUGUSTUS 1997

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de Belastingdienst het betalingsvoorstel heeft afgewezen dat hij op 27 augustus 1997 namens de H-groep deed. Ingevolge dit voorstel zou per maand een bedrag van f5.000 op de belastingschulden van de H-groep worden betaald.
2. De Belastingdienst stelt dat de afwijzing van het betalingsvoorstel in overeenstemming was met het ter zake geldende beleid. Het voorstel zou, aldus de Belastingdienst, leiden tot een betalingsperiode van tenminste vier jaar en was daarom niet acceptabel.
3. De belastingschulden van de H-groep bedroegen op 27 augustus 1997, de datum waarop verzoeker het betalingsvoorstel deed, volgens opgave van de Belastingdienst f224.811. Daarnaast was op die datum nog een bedrag aan kosten verschuldigd van f8.807. Al zonder rekening te houden met rente zou een betalingsregeling van f5.000 per maand neerkomen op een betalingsperiode van ruim 46 maanden, ofwel bijna vier jaar. De belastingschulden van een BV zijn per definitie aan te merken als zakelijke belastingschulden. Ingevolge artikel 25, paragraaf 14, punt 4 van de Leidraad Invordering 1990 (zie

Achtergrond

, onder 2.) bedraagt de maximale duur van de periode gedurende welke een betalingsregeling voor zakelijke belastingschulden zich mag uitstrekken, twaalf maanden. Gelet op deze bepaling en mede gelet op de omstandigheid dat de perspectieven van de H-groep, na de verkoping en, daarop volgend, het beëindigen van de activiteiten in een of meer van de BV's, niet als gunstig konden worden aangemerkt, is het te billijken dat de Belastingdienst niet heeft ingestemd met het betalingsvoorstel van 27 augustus 1997. De onderzochte gedraging is ook op dit punt behoorlijk. **CONCLUSIE** De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Rijswijk, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, is niet gegrond.